

United Kingdom of Great Britain , London
SW1Y 6HD, 2 Babmaes Street, Babmaes House, 4th floor
1st District, 4-6 Stelutei Street, Bucharest, Romania
Phone: +40 21 206 49 00, Fax: +40 21 667 26 99
e-mail: presidentbalkan@gmail.com

---

*Iancu Alexandru Marian,
Președinte Balkan Petroleum LTD*

COMUNICAT DE PRESĂ

25 septembrie 2015

Cu privire la dosarul „Rafo-Carom” vs „Rarinca”, la cuplul de judecători Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru și cuplul de traficanți de influență Alina Bica și generalul S.R.I. Florian Coldea , la Curtea de Apel București și așa-zisa (păcăleală) tragere „aleatorie” a completelor de judecată, și alții (vezi textul)

Materialul următor este unul bazat pe fapte reale, palpabile, probe și declarații date în fața instanțelor, pe care nicio persoană nominalizată nu-l poate nega sau desființa. Am încercat să focusez pe unul din subiectele aflate în plină agendă publică judiciară, făcând trimitere la identitatea celor două cazuri (“Rarinca”/“Rafo-Carom”), cu privire la motivele contestației în anulare, ca și cale excepțională de atac, folosită în primul caz de D.N.A. și în al doilea caz de mine.

Singurul meu obiectiv comun cu Ovidiu Tender în acest proces, este legat de încălcarea procedurilor legale cu privire la un proces echitabil, înfăptuit de un judecător imparțial, după care fiecare să răspundă și să se apere pe cont propriu pentru faptele sale.

Poziția mea procesuală, față de fapta reclamată de D.I.I.C.O.T. prin actul de sesizare (Rechizitoriu) ca fiind imputabilă Dl. Ovidiu Tender și părții responsabile civilmente S.C. Tender S.A., a fost una clar în favoarea acuzării. Introducerea mea în acest dosar s-a produs în anul 2006, atunci când am acționat în justiție împotriva celor care “cumpăraseră” Rafo S.A. în anul 2005 și nu

achitaseră obligațiile asumate (inclusiv creanța bugetară a statului din masa credală, aprox. 260 mil. USD).

Alina Bica, fostul șef D.I.I.C.O.T., principalul pion și beneficiară în acea tranzacție (vezi comunicatele de presă anexate), a găsit această oportunitate (Tender Ovidiu fiind în arest) să mă încredințeze pentru complicitate, și ulterior să mă aresteze, în dorința de a ceda definitiv dreptul menținut (asupra Rafo S.A.) că în eventualitatea în care plățile din cadrul tranzacției nu vor respecta graficul, Rafo S.A. va reveni imediat, fără protest, în posesia Balkan Petroleum Ltd Londra, companie pe care o reprezentam cu puteri depline în România. Consider că procurorul Alina Bica era parte din “tranzacția Rafo S.A.”.

Revin la cazul Rafo/Carom. În toată urmărirea penală și în cadrul cercetării judecătorești a fondului, declarațiile mele au fost în sensul în care cei responsabili să răspundă. În acest sens, în 8 septembrie 2014, când judecata primei instanțe se apropia de sentință, am depus o declarație scrisă (40 pagini), explicită (semnată în original fiecare filă), cu privire la susținerea acuzării, împreună cu un material probator de peste 2026 pagini (numerotate), înregistrate legal la dosarul cauzei (la Tribunalul Municipiului București). Aceleași concluzii le-am depus prin avocat și la ultimul termen, cel al dezbaterilor fondului cauzei, în data de 05 noiembrie 2014.

Dovada că judecătorul avea opinia formată pe bază de alte considerente (în interesul doamnei Alina Bica și a generalului S.R.I. Florian Coldea, conform declarației date de aceasta în ședința Înaltei Curți de Casație și Justiție, în data de 30 ianuarie 2015 în dosarul nr. 409/2015, pentru o condamnare cu suspendare sau achitarea Dl. Ovidiu Tender), constă în faptul că acest material probator, covârșitor în ceea ce privește susținerea culpei din Rechizitoriu, a “dispărut” din analiza și motivarea ulterioară, atât din sentința fondului, cât și din decizia definitivă a căii de atac. În ședința apelului din data de 4 iunie 2015 am declarat public în fața instanței cele de mai sus. Nici nu au mimat interesul în a înfăptui o justiție dreaptă. A urmat tot episodul în care mai convenabil era ca procesul să se consume fără mine în sala de judecată, pentru a nu avea posibilitatea să mă apar legal prin recuzare, motive și declarații care nu erau “considerate” ca fiind folositoare “rezolvării” cauzei, așa cum am descris cu subiect și predicat, atât în declarația de presă ulterioară, cât și în plângerea către Consiliul Superior al Magistraturii, înregistrată cu nr. 1/16015/01 iulie 2015, care pentru a face dovada verității celor afirmate, preia întocmai pasaje întregi din acel comunicat (anexă la prezenta).

Acest caz, arată în mod documentat (probat), că parte din justiția din România este coruptă și obedientă “interesului de siguranță națională”, invocat

de traficanti de influență deghizați în “generali” cu multe “stele”, deconspirați de un fals procuror șef D.I.I.C.O.T., Alina Bica. Aceasta s-a exprimat cu subiect și predicat, nu a spus un anume Gheorghe, Ion sau Gioni, sau nu-mi amintesc..., a nominalizat explicit pe generalul S.R.I, Florian Coldea. Personal, m-am eliberat de frică, deoarece răul pe care l-am estimat, s-a întâmplat. Liniște va fi doar după ce se va face cu adevărat dreptate, voi fi ascultat și condamnat doar dacă și pentru ce fapte ilegale am comis. Nu voi accepta să mă resemnez cu poziția de victimă colaterală. Cum este posibil ca din aceeași tranzacție negociată și finalizată de mine, denumită generic “Rafo”, statul să încaseze 260 mil. USD, licit, iar companiile pe care le conduceam, o sumă mai mică, dar ilicită ?? Cum este posibil ca în calea de atac a apelului sa te autoinvestești cu un caz care nu are nicio legătură cu actul de sesizare (Rechizitoriul), și cu atât mai mult cu sentința fondului?? Pentru toate acestea vor trebui să răspundă penal judecătorii în cauză, Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru, iar justiția română trebuie să-mi facă dreptate pentru a-și apăra onorabilitatea.

Două dosare disjuncte din aceeași urmărire penală și două condamnări dispuse de aceiași judecători (Camelia Bogdan și Mihalcea Mihai Alexandru), una pentru că produsele petroliere erau ilicite (fără dovadă de proveniență) și una pentru că aceleași produse petroliere, comercializate de aceeași societate comercială, condusă de același “inculpat” Iancu Alexandru Marian, nu au fost achitate decât parțial, producătorilor, S.C. Carom S.A. Onești și Rafo S.A. Onești, restul fiind compensări disproporționate, în viziunea magistraților!

Dacă cele două dosare nu ar fi fost disjuncte, era imposibil să fiu condamnat pentru faptele reținute. Două expertize judiciare, lucrări științifice, după cum le recunoaște legea, au concluzionat că tranzacțiile s-au consumat legal, au realizat efecte fiscale, au fost evidențiate și nu au produs prejudiciu Statului Român. Judecătorii, pardon, subordonații domnului general Florian Coldea, nu și-au însușit opinia experților judiciari neutri desemnați, și au făcut calcule așa cum au învățat ei la Facultatea de Drept și cu abacul în clasa a I-a și a II-a. Au mutat Rafo din cel de-al doilea dosar în primul, iar când au primit ordin să ne execute în amândouă se “întrebau” de ce sunt recuzați!? De ce erau incompatibili! Vă rog studiați opinia mea exprimată public, prin comunicatele de presă emise, plângerea la C.S.M., depusă după Decizia în dosarul Carom / Rafo și poziția mea procesuală față de activitatea reținută ca infracțiune în actul de sesizare (Rechizitoriu) în dreptul Dl. Ovidiu Tender și a părții responsabile civilmente S.C. Tender S.A. Nu pot fi complicele Dl. Tender în condițiile în care o expertiză judiciară stabilește că societatea comercială pe care o conduceam a achitat în totalitate, prin forme legale, suma pretinsă a fi prejudiciu. Am devenit acționari semnificativi (43%) prin ofertă în piața de capital, în urma căreia am

achitat din fonduri proprii 3,5 milioane USD. Nu am participat la procesul de privatizare. Nu puteam fi grup organizat și în același timp să ne instigăm între noi. Nu aveam interese comune cu grupul Tender, iar eu nu am avut vreo dată un beneficiu de orice natură de la Ovidiu Tender (doar am pierdut...), etc. Aceiași judecători ai Curții de Apel București care au admis contestația în anulare depusă de D.N.A., în dosarul denumit generic de presă “Rarinca”, vor judeca și contestația în anulare depusă de Ovidiu Tender în dosarul “Rafo-Carom” începând cu luna octombrie 2015.

Cazul “Rarinca” s-a judecat pornind de la motive de incompatibilitate a judecătorului, ce izvorăsc dintr-o ceartă și o estimată ură personală. Cazul în care un magistrat judecă două dosare disjuncte din aceeași urmărire penală, folosind aceleași probe, încălcând procedura penală, evacuând din sala un inculpat (în persoana mea) doar pentru că în interesul unui proces echitabil și-a permis să-l recuze, judecând pe fond cauza fără să-i dea dreptul să se apere, ar trebui să se rejudece?? Răspuns corect funcție de interesul de “siguranță națională”!

Cazul “Rarinca” este doar semnalul domnului general Florian Coldea că încă ține sistemul sub control, iar cei care vor trăda, vor avea de suferit.

Știu că-mi fac rău prin poziția tranșantă adoptată, dar lucrez cu materialul clientului. Puteam să tac ca Ovidiu Tender, dar eu nu sunt parte din “filmul” ăsta. De undeva trebuie să înceapă și demolarea sistemului. Să le fie frică de principiul dominoului. E nevoie să cadă primul. Mai e puțin! Hai prieteni, curaj, nu mai este nimic de făcut, e doar o chestiune de timp !

Mesajul meu pentru cei vizați este următorul: nu-l mai șantajați, scrieți și declarați tot, pentru că el nu va ezita, vezi cazul Ovidiu Tender și Alina Bica. Apărați-vă singuri! Nu vă poate scăpa pe toți! E doar o chestiune de timp până va da socoteală în fața celor care cu adevărat se ocupă cu “siguranța națională” și care din fericire sunt mulți în S.R.I. și în Justiție. Domnule general S.R.I., Florian Coldea, caz de “siguranță națională” este Petromidia, nu oportunitățile oferite de Senegal! Ce ați făcut pentru a putea fi recuperat prejudiciul de peste 1 miliard USD de la KazMunayGas? Cât de curand o să primiți o medalie de merit din partea Ambasadei Kazahstanului pentru lupta împotriva bugetului de stat; pentru trafic de influență în justiție s-au grăbit francezii să vă premieze!

Contestația în anulare a D.N.A. în cazul “Rarinca” s-a bazat pe incompatibilitatea judecătorului. Prin decizia de rejudecare s-a creat un precedent aplicabil cazurilor identice, cu atât mai mult atunci când există și probe și recunoașterea încălcării procedurilor legale chiar de către instituție, respectiv Curtea de Apel București. **Decizia finală în cazul “Rarinca” nu are**

temei juridic fără ca dosarul “Rafo-Carom” să aibă același parcurs la aceeași Curte de Apel București. Astfel, contestația în anulare depusă de mine, pe același motiv de incompatibilitate a judecătorului Mihalcea Mihai Alexandru, pentru care a fost admisă cererea de recuzare a judecătoarei Camelia Bogdan, se va judeca începând cu data de 2 octombrie 2015.

Aduc aminte și de opinia scrisă a Curții de Apel București, depusă la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu ocazia judecării cererii de strămutare. Acolo, concluziona Curtea de Apel București prin vicepreședinte că garanțiile de imparțialitate a judecătorilor în cauză au fost încălcate cu grave consecințe viitoare. Dacă domnul general Florian Coldea intervine, va fi respinsă ca inadmisibilă. Dacă acest trafic de influență nu a avut loc niciodată, iar cei care au depus declarații explicite care-l încriminău au mințit, contestația în anulare va fi admisă și cazul “Rafo/Carom” se va rejudeca în condițiile legii.

Imparțialitatea judecătorilor Curții de Apel București, ca suspiciune rezonabilă, este susținută prin documentele anexate, inclusiv sub aspectul că tragerea “aleatorie”, ca și garanție supremă a unui proces echitabil înfăptuit de o Curte imparțială, fără nicio intervenție, este diluată până la anulare, prin multiplele Hotărâri ale Colegiului de Conducere, care modifică discreționar compunerea completelor de judecată, din motive incompatibile cu ceea ce înseamnă certitudinea, măcar formală, că drepturile celor inculpați, prin prisma prezumției de nevinovăție, sunt respectate. Curtea de Apel București, doar în perioada iunie 2014 – iunie 2015, a concurat sistemul “aleator”, modificând în urma lui peste 76 complete de judecată investite să judece cauze, invocând motive nereserioase, cu mult înafara art. 354 alin. 2 C.P.P. (“Completul de judecată trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. Când acest lucru nu este posibil, completul se poate schimba până la începerea dezbaterilor”), de genul:

- ✓ concediu de odihnă, de la o zi până la o lună, de parcă acest interval nu poate fi introdus în pauza dintre două termene!?
- ✓ concediu fără plată!
- ✓ concediu de studii!
- ✓ “fac parte din alte complete de judecată”!
- ✓ “participă la o ședință de apel pe lună”!
- ✓ “au fost repartizați în alte complete de judecată, iar acestea nu au dosare”!
- ✓ concediu fără plată pentru rezolvarea unor probleme personale (1 lună);
- ✓ participarea la programul “vizitatori internaționali” la Washington (trei săptămâni), concediu de odihnă !
- ✓ ședințele de judecată sunt planificate în zile consecutive ...”! Etc!!

cea ce consolidează ideea că printre ele se strecoară interese contrare înfăptuirii unei justiții drepte, reală și echilibrată, bazată pe opinia de vinovăție sau nevinovăție, înafara oricărui dubiu.

Cu ocazia judecării celor două cauze penale denumite generic de presă “Rafo” și “Rafo/Carom”, s-au “deconspirat” următorii “colaboratori” ai unui regim “judiciar mafiot” condus, până la proba contrarie, de generalul S.R.I. Florian Coldea: Alina Bica procuror șef D.I.I.C.O.T., Lia Savonea președinte Curtea de Apel București, Camelia Bogdan, Mihalcea Mihai Alexandru și Georgiana Tudor judecători la Curtea de Apel București, Bădescu Irina Raluca judecător Tribunalul Municipiului București, Curelaru Claudia procuror de ședință D.I.I.C.O.T., Dragoș Cojocariu procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Ilona Panica procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București. Lista urmează să se completeze de la sine, pe măsură ce se consumă etapele promovate în apărarea dreptului la un proces echitabil. În curs de a se “califica” pe lista scurtă a rușinii din magistratură, pentru care există dovezi clare, sunt: Camelia Sutiman, procuror șef secție Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Cristian Mihai Ban, procuror general la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București (știu ei de ce, iar voi veți afla în curând!), instituții care sunt obligate de lege să administreze probatoriul cu privire la infracțiunile comise de judecătoarea Camelia Bogdan și judecătorul Mihalcea Mihai Alexandru, în procesele “Rafo” și “Rafo-Carom”, și care la data prezentă se află în plin derapaj judiciar.

Repet, vorbesc de probe care susțin cele arătate mai sus. Voi reveni, funcție de evenimente.

Va multumesc!

25 septembrie 2015

Iancu Alexandru Marian,

Anexe:

- Comunicate de presă;
- Plângere C.S.M.;

- Extrase din “completarea și precizarea declarațiilor subsemnatului” – depuse la dosar în data de 8 septembrie 2014 și ulterior la termenul din data de 5 noiembrie 2014, prin avocat, cu privire la poziția mea procesuală;
- Extrase din decizia nr. 1207/A din data de 14 octombrie 2014 (primul dosar); dovada faptului că judecătorul Mihalcea Mihai Alexandru și judecătoarea Camelia Bogdan s-au pronunțat în primul dosar folosind probe din cel de-al doilea dosar, formându-și opinia de vinovăție.

***Anexele vă stau la dispoziție în urma unei solicitări la adresa de e-mail :
presidentbalkan@gmail.com***